

sige, at naar man paa vore Strafanstalter endelig gaar i Gang med at straffe de haardeste og mest opsatsige Forbrydere, saa udøver man ikke tilnærmelsesvis en saadan Afstraffelse, som der er øvet overfor de fattige Drengene, der af Hjemve løbe bort fra „Landerupgaard“. Jeg ved ikke, hvilket Udtryk andre ærede Medlemmer ville finde det passende at anvende overfor den Behandling, der her er bleven Drengene til Del, men det ved jeg, at Udtryk for den Harme og Indignation, som rettænkende Mænd og Kvinder i dette Land føle ved, at vore Autoriteter tolerere dette middelalderlige Barbari, Udtryk for den Indignation og Harme kan jeg ikke give her i Rigsdagen, for det vil ikke blive noget parlamentarisk Udtryk. Men det viser sig, at man kan saa udmærket godt komme ud af det med Børnene uden at behøve at prygle dem. Paa „Himmelbjergsgaarden“, hvor der er 20 Børn flere, har man overhovedet ikke tildelt Straf eller Revselse. Men paa „Landerupgaard“ har man pisket disse Børn. Der har ikke været en eneste Dag, uden at Børnenes Skrig naaede ud til dem, der gik derude paa Alfarvej. Og den Mand, der piskede Børnene dernede, der sammen med dette Korps af Lærere har øvet denne Raahed mod de fattige, værgeløse Børn, den Mand gøres nu til Forstander for „Landerupgaard“, efter at det er omdannet til et Hjem for Børn, der komme fra Hjem, hvor Fader eller Moder er død, uden Aarsager, som de selv have forskyldt, Børn, som Fattigdommen, Forhold, de ikke have været Herre over, have bragt ind paa Anstalten.

Men det svarer ganske til den Behandling, der i øvrigt er bleven Børnene til Del paa en Række andre Opdragelsesanstalter. Jeg skal saaledes nævne, at paa Børnehjemmet Gjeldsted Skolehjemovre paa Fyn, hvor der er 15 Drengene, er der ifølge Straffeprotokollen uddelt følgende Straffe; — jeg beder erindret, at der er kun 15 Drengene, og der er som sagt uddelt følgende Straffe: Ditlev Nielsen har faaet tildelt 15 Slag Rotting og 14 Dages Tab af Friheden, fordi han er løbet bort og ihar stjaalet; Lauritz Jensen 20 Slag Rotting for Bortløben og Tyveri med en Tillægsstraf af 14 Dages Arrest; Carl Sørensen 25 Slag Rotting for at være løbet sin Vej; August Johansen 25 Slag Rotting for ligeledes at være løbet bort; Eiler Nielsen 25 Slag Rotting og 14 Dages Arrest for det samme; Lauritz Jensen 9 Dages Arrest for at være løbet sin Vej; Bernhard Svensson 20 Slag Rotting og Cellestraf i 8 Dage; han er to

Gange tidligere straffet for Bortløben; Frederik Christiansen har faaet 20 Slag Rotting og Cellestraf i 10 Dage; Carl Sørensen 20 Slag Rotting; Niels Christiansen 25 Slag Rotting for Bortløben og Ditlev Nielsen 25 Slag Rotting ligeledes for Bortløben. Der er altsaa 15 Drengene, og af dem er der 9 Drengene, som tilsammen i Løbet af 8 Maaneder ere straffede med 200 Slag Rotting.

Og det ved jo den højtærede Justitsminister. Det ved Overinspektøren. Og det er foruden en Række andre Straffe, som ere tildelte paa Gjeldsted Skolehjem. Da Rygterne om, hvorledes Drengene der bleve behandledes, naaede ind til Fyns Hovedstad, Odense, fremkom der i „Fyns Socialdemokrat“ en Artikel om Forholdene paa dette Skolehjem. Men hvad gør nu Overinspektøren, der har Tilsyn med disse Opdragelsesanstalter? Foranlediger han en Undersøgelse? Ja, det skulde man vel tro. I hans Besiddelse er netop denne Straffe-protokol. Han ved, hvorledes Forholdene ere med Hensyn til de almindelige Straffe. Foranlediger han en Undersøgelseskommission? Nej, han beordrer vedkommende Forstander til at anlægge Søgmaal mod Redaktør Marott, og Justitsministeren giver ham fri Proces. Man maa herefter have Grund til at mene, at det er Justitsministerens Opfattelse, at det er rigtigt, naar der øves saadanne Straffe overfor Børnene.

Jeg skulde ikke være fremkommen med disse Oplysninger, hvis ikke den højtærede Justitsminister i Gaar havde udæsket mig ved at tale om de meget slemme Drengene, som faa disse strenge Straffe. Sandheden er den, at de fleste af de Drengene, der ere paa disse Opdragelsesanstalter, ere fattige Børn, og blandt dem er der selvfølgelig vanskelige Børn; men Hovedparten af dem ere komne paa disse Opdragelsesanstalter, fordi deres Hjem ikke formaade at give dem den Opdragelse, de burde have. Et fuldkomment Brud med de Forhold, som ere raadende paa vore Opdragelsesanstalter, tror jeg ikke kan finde Sted, før den Mand, som staar for Ledelsen af Tilsynet med vore Opdragelsesanstalter og Børnehjem, fjernes. En Forbedring, der betyder noget virkeligt for Børnene, opnaas ikke ved de Bevillinger, som her foreslaas af Finansudvalget. Det er Smaasummer, der kun ere at ligne med en Draabe i Havet, og som i Virkeligheden ikke ville skabe nogen synderlig Forbedring.

Det er da mit Haab, at det Udvalg, som er nedsat om denne Sag, vil tilveje-